

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 9Sžsk/105/2017
Identifikačné číslo spisu: 2016200082
Dátum vydania rozhodnutia: 27.02.2019
Meno a priezvisko: Mgr. Viliam Pohančenič
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2019:2016200082.1

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Viliama Pohančeniča a členiek senátu JUDr. Judity Kokolevskej a JUDr. Viery Nevedelovej, v právnej veci žalobcu: X. C., nar. XX.XX.XXXX, K. H. S. XXX, proti žalovanému: Ústredie práce, sociálnych vecí a rodiny, Špitálska 8, Bratislava, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2015/9182/JH zo dňa 10.12.2015, o kasačnej sťažnosti žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v Trnave č. k. 20S/13/2016-36 zo dňa 31.05.2017, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky kasačnú sťažnosť z a m i e t a .

Účastníkom právo na náhradu trov kasačného konania n e p r i z n á v a .

Odôvodnenie

I.

1. Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Trnava, odbor sociálnych vecí a rodiny (ďalej aj len „úrad“) rozhodnutím č. TT1/OPPNKŤZPAPČ/SOC/2015/37245 zo dňa 18.08.2015 (ďalej aj len „prvostupňové rozhodnutie“) podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z. o peňažných príspevkoch na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej aj len „zákon č. 447/2008 Z. z.“) nevyhovelo žiadosti žalobcu zo dňa 05.06.2015 o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla a tento peňažný príspevok mu nepriznal konštatujúc, že v zmysle komplexného posudku úradu č. 2015/37460-SI zo dňa 17.08.2015 sa síce považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 70 %, ale nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. K tomuto záveru dospel posudkový lekár úradu z predložených lekárskeho nálezov uvádzajúc, že žalobca nemá zníženú pohybovú a orientačnú schopnosť, je schopný premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy.

2. Proti prvostupňovému rozhodnutiu podal žalobca odvolanie, v ktorom namietal, že posudkový lekár úradu neprihliadol na jeho zdravotný stav ako aj na choroby, ktoré sú následkom základnej diagnózy (detskej mozgovej obrny - spastickej parapézy), a to poškodenia chrbtice, bedrových kĺbov, kolenných kĺbov a šliach na nohách, čo potvrdzujú aj nálezy neurológa a ortopéda.

3. V odvolacom konaní bol opätovne posúdený zdravotný stav žalobcu a v komplexnom posudku č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2015/9421 zo dňa 08.12.2015 mu bola určená 60 % miera funkčnej poruchy podľa V. časti, bod 1, písmeno h/ odsek 2 prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z.. Posudkový lekár žalovaného skonštatoval, že u žalobcu ide o neurologické a sekundárne ortopedické postihnutie pohybového aparátu trvalého progresívneho charakteru v dôsledku detského mozgového ochrnutia dolných končatín a sekundárnu skoliózu a sekundárne degeneratívne postihnutie váhonosných zhybov. Mal za to, že z predloženej zdravotnej dokumentácie nemožno potvrdiť závažnejšie zhoršenie jeho zdravotného stavu ako v roku 2012.

4. Žalovaný rozhodnutím č. UPS/US1/SSVOPPKPC2/SOC/2015/9182/JH zo dňa 10.12.2015 (ďalej aj len „napadnuté rozhodnutie žalovaného“) zamietol odvolanie žalobcu a potvrdil prvostupňové rozhodnutie. V odôvodnení uviedol, že nakoľko žalobca nie je podľa komplexného posudku odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom v zmysle § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z. a tento príspevok mu nebol v posudku navrhnutý, nie je mu ho možné priznať. Zároveň poukázal na to, že peňažné príspevky na kompenzáciu sú podľa charakteru nároku fakultatívnymi dávkami.

II.

5. Žalobca podal proti napadnutému rozhodnutiu žalovaného správnu žalobu, o ktorej rozhodol Krajský súd v Trnave rozsudkom č. k. 20S/13/2016-36 zo dňa 31.05.2017 tak, že zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Žalobcovi nepriznal nárok na náhradu trov konania.

6. V odôvodnení rozsudku krajský súd citoval § 11, § 14 ods. 6, § 15 ods. 1 a ods. 4 a § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z.. Podľa názoru krajského súdu sa žalovaný dostatočným spôsobom nevysporiadal s námietkami žalobcu, rozhodnutie riadnym spôsobom neodôvodnil z pohľadu vyhodnotenia zdravotného stavu žalobcu a nevysporiadal sa ani so skutočnosťou, že posúdenie jeho zdravotného stavu v rámci odvolacieho správneho konania realizoval bez jeho prítomnosti napriek tomu, že o to písomne požiadal. V tejto súvislosti považoval krajský súd za potrebné tiež uviesť, že v záveroch lekárskeho posudku vyhotovených pre účely prvostupňového ako aj odvolacieho správneho konania je evidentný rozdiel v samotnom hodnotení zdravotného stavu žalobcu z hľadiska stanovenia miery funkčnej poruchy. Na jednej strane úrad konštatoval, že žalobca nie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, nemá zníženú pohybovú a orientačnú schopnosť, je schopný sa premiestniť k vozidlu verejnej hromadnej dopravy a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať, udržať sa v ňom počas jazdy atď., pričom mu bola určená miera funkčnej poruchy 70 % podľa kapitoly V, bod 1, písmeno h/, odsek 2 prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z.. Na druhej strane posudkový lekár žalovaného vypracoval v rámci odvolacieho konania komplexný posudok zo dňa 08.12.2015, ktorým mu určil mieru funkčnej poruchy 60 % podľa kapitoly V, bod 1, písmeno h/, odsek 2 prílohy č. 3 k zákonu č. 447/2008 Z. z. - nervový systém, centrálné neurogénne poruchy, paraparéza - stredne ťažká, pričom v rámci rozpätia miery funkčnej poruchy 50 % až 70 % sa priklonil k jeho strednej hranici. To znamená, že posúdenie zdravotného stavu žalobcu bolo realizované v jeho neprospech, keď došlo k zníženiu miery funkčnej poruchy zo 70 % na 60 %. Tiež nemožno súhlasiť s konštatovaním uvádzaným v komplexnom posudku zo dňa 08.12.2015, v ktorom je na jednej strane uvedené, že u žalobcu ide o neurologické a sekundárne ortopedické postihnutie pohybového aparátu trvalého progresívneho charakteru v dôsledku detského mozgového ochrnutia s ochrnutím dolných končatín stredne ťažkého charakteru a na druhej strane je zase konštatované, že z predloženej zdravotnej dokumentácie nemožno potvrdiť závažnejšie zhoršenie zdravotného stavu žalobcu od roku 2012 v tom

smere, že nie je dokumentovaná atrofia svalov dolných končatín, ktorá by potvrdzovala ťažký stupeň paraparézy dolných končatín, čím nie je potvrdená odkázanosť žalobcu na prepravu na invalidnom vozíku a nemožno potvrdiť ťažký stupeň obmedzenia mobility a neschopnosť premiestňovať sa k vozidlu hromadnej dopravy.

7. Podľa názoru krajského súdu neboli odstránené rozpory medzi jednotlivými posudkami, najmä v časti stanovenia rôznej miery funkčnej poruchy. V súvislosti s uvedeným rozporným skutkovým stavom poukázal na § 11 zákona č. 447/2008 Z. z., ktorý vymedzuje účel a postup lekárskej posudkovej činnosti. Toto ustanovenie najmä oprávňuje posudkového lekára vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby bez jej prítomnosti, avšak pri splnení podmienky, že môže vopred s vysokou pravdepodobnosťou vylúčiť pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo nie je potrebné overiť objektivnosť alebo úplnosť tohto diagnostického záveru. V iných prípadoch musí vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby za jej osobnej prítomnosti; opačný postup je zásadnou vadou zaťažujúcou hodnovernosť výsledkov posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby. Navyac, v danom prípade žalobca v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu žiadal, aby bol prítomný pri posudzovaní jeho zdravotného stavu. Vzhľadom na to, že u žalobcu bola v priebehu odvolacieho konania znížená miera funkčnej poruchy, bol postup správnych orgánov spočívajúci v posúdení jeho zdravotného stavu v jeho neprítomnosti nesprávny. Okrem toho, žalovaný sa mal zaoberať aj stanovenou mierou funkčnej poruchy, ktorú úrad posúdil rozdielne, a preto bolo potrebné reagovať na námietky žalobcu týkajúce sa jeho zdravotného postihnutia z hľadiska jeho závažnosti. Za tohto stavu považoval krajský súd napadnuté rozhodnutie žalovaného za nepreskúmateľné a nedostatočne odôvodnené v nadväznosti na konkrétne zistené skutočnosti - lekárske nálezy predložené žalobcom.

III.

8. Proti rozsudku krajského súdu podal žalovaný (sťažovateľ) kasačnú sťažnosť, v ktorej navrhol, aby kasačný súd zrušil rozsudok krajského súdu a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

9. V prvom rade namietal, že krajský súd nesprávnym procesným postupom znemožnil účastníkovi konania, aby uskutočnil jemu patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces. Z dôvodovej správy k § 139 ods. 2 SSP vyplýva, že osobitosť konania v správnom súdnictve vyžaduje aj osobitnú úpravu odôvodnenia rozhodnutia správneho súdu, pričom ak za nerešpektovanie právneho názoru správneho súdu môže byť uložená pokuta, je správny súd povinný okrem uvedenia jasného právneho názoru aj inštruovať orgán verejnej správy, ako má ďalej v konaní postupovať. Krajský súd zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a vec mu vrátil na ďalšie konanie, avšak v rozpore s § 139 ods. 2 SSP ho neinštruoval, ako má v konaní postupovať.

10. Ďalej sťažovateľ namietal nesprávne právne posúdenie citujúc § 191 ods. 1 písm. d/, e/ a g/ SSP. Nestotožnil sa s právnym názorom krajského súdu vysloveným v odsekoch 6 a 7 rozsudku, nakoľko žalobca v odvolaní zo dňa 26.08.2015 požiadal o osobné stretnutie s posudkovým lekárom z dôvodu, že posúdenie jeho žiadosti považoval za neprofesionálne. V tejto súvislosti sťažovateľ uviedol, že žiadosti žalobcu o prizvanie k posúdeniu bolo vyhovené v prvostupňovom ako aj v druhostupňovom konaní, čo je uvedené aj v napadnutom rozhodnutí žalovaného. Súčasťou administratívneho spisu je aj originál zápisu telefonického záznamu o tom, že žalobca netrval na prizvaní k osobnému posúdeniu v druhostupňovom konaní. V prílohe ku kasačnej sťažnosti zaslal aj fotokópiu tohto záznamu. Vzhľadom na to, že žalobca oznámil odvolaciemu orgánu, že netrvá na prizvaní k osobnému posúdeniu, bolo posúdenie vykonané v súlade s § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. a lekársky posudok bol vypracovaný v jeho neprítomnosti.

11. V prípade žalobcu nie je dôvod pre nepriznanie požadovanej formy kompenzácie výška miery

funkčnej poruchy, nakoľko sa s mierou funkčnej poruchy 60 % považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím a od konkrétnej výšky miery funkčnej poruchy nezávisí priznanie požadovanej formy kompenzácie (neplatí, že čím vyššia miera funkčnej poruchy, tým väčší predpoklad na získanie kompenzácie). Dôvodom je nesplnenie jednej z ďalších podmienok, ktorou je odkázanosť na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

12. Sťažovateľ tiež uviedol, že nadobudnutím právoplatnosti komplexného posudku č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2015/9421 zo dňa 08.12.2015 stratil platnosť komplexný posudok úradu č. 2015/37460-Si zo dňa 17.08.2015. Zo spisovej dokumentácie vyplýva, že posudkový lekár odvolacieho orgánu si za účelom objektívneho posúdenia zdravotného stavu žalobcu vyžiadala okrem už predložených lekárskejších správ aj doplnenie aktuálneho vyšetrenia lekárom fyziatrie - liečebnej rehabilitácie a tento odborný rehabilitačný lekársky nález považoval za dostatočný na to, aby spolu s ostatnými doloženými lekárskejšími nálezmi objektívne a s náležitým odôvodnením posúdil hlavnú klinickú diagnózu žalobcu. V rámci možného rozpätia miery funkčnej poruchy 50 % až 70 % sa priklonil k strednej hranici, t. j. 60 % a v odvolacom konaní vydal plnohodnotný posudok.

13. Posudkový lekár odvolacieho orgánu posudzuje zdravotný stav fyzickej osoby nezávisle od zistení posudkového lekára úradu. Ide o nové samostatné konanie, kedy posudkový lekár odvolacieho orgánu vydáva nový posudok a nevyučuje sa ani úplne rozdielne posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby v súvislosti s predchádzajúcim posudzovaním jeho zdravotného stavu na prvostupňovom správnom orgáne.

14. V súvislosti s konštatovaním krajského súdu v odseku 6 rozsudku, že nie je možné súhlasiť s tvrdením uvádzaným v komplexnom posudku zo dňa 08.12.2015 ohľadom zdravotného stavu žalobcu a jeho neschopnosťou premiestňovať sa k vozidlu hromadnej dopravy, sťažovateľ uviedol, že ide o konštatovanie, ktoré je prevzaté zo záverov lekárskejšho posudku k jednotlivým druhom odkázanosti fyzickej osoby s ťažkým zdravotným postihnutím podľa § 14 zákona č. 447/2008 Z. z. zo dňa 10.10.2015, dopracovaného dňa 01.11.2015.

15. Záverom sťažovateľ citoval § 11 ods. 1 a § 63 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z.. Mal za to, že postupoval v súlade so zákonom a jeho rozhodnutie vychádzalo zo spoľahlivo zisteného stavu veci a bolo riadne a v súlade so zákonom odôvodnené.

IV.

16. Žalobca vo vyjadrení ku kasačnej sťažnosti vyjadril nesúhlas s tvrdeniami žalovaného uvedenými v kasačnej sťažnosti považujúc ju za účelovú. O príspevok na kompenzáciu nežiada prvýkrát, jeho diagnóza je od detstva detská mozgová obrna a za 50 rokov bol vždy na účely kompenzácie zdravotného postihnutia posudzovaný ako osoba odkázaná na kompenzácie. Už samotné konštatovanie posudkového lekára, že je schopný s prestávkami sa premiestniť k hromadnému dopravnému prostriedku, je ironické. Lekárska veda nepokročila v nových spôsoboch liečby a jeho fyzické schopnosti sa vekom len znižujú. V prípade žalobcu ide o pohybovo-nosný aparát, čo obmedzuje jeho mobilitu, ktorú mal do roku 2015 kompenzovanú dvakrát aj príspevkom na kúpu motorového vozidla. Ak bude žalovaný takto postupovať, tak aj ľudia odkázaní na individuálnu dopravu ako aj vodičari budú mať tieto príspevky zamietnuté s tým, že mestská doprava je usporiadaná na prepravu vozíčkarov.

17. Telefonáty žalovaného sa týkali výziev, aby sa dostavil na úrad ohľadom vrátenia parkovacieho preukazu, čo odmietol, nakoľko mu tento preukaz uľahčuje mobilitu k prístupu tak v spoločenskom, ako aj v bežnom živote.

V.

18. Najvyšší súd Slovenskej republiky ako kasačný súd (§ 11 písm. g/ SSP) preskúmal napadnutý rozsudok krajského súdu bez nariadenia pojednávania v súlade s § 455 SSP a dospel k záveru, že kasačná sťažnosť žalovaného (sťažovateľa) nie je dôvodná.

19. Predmetom konania bolo posúdenie zákonnosti napadnutého rozhodnutia žalovaného o nepriznaní peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla.

20. Nebolo sporné, že žalobca je občanom s ťažkým zdravotným postihnutím. Spornou sa v konaní stala otázka, či zistené zdravotné postihnutie žalobcu má taký sociálny dôsledok, že v oblasti mobility a orientácie je odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

21. Podľa § 14 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, ak nie je schopná na rovnakom základe s ostatnými fyzickými osobami a pri rešpektovaní jej prirodzenej dôstojnosti

a) premiestniť sa k vozidlu verejnej hromadnej dopravy osôb a k prostriedku železničnej dopravy a späť,

b) nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo

c) zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy najmä z dôvodu poruchy správania pri duševných ochoreniach, vertebrobasilárnej insuficiencie s ťažkými závratmi, straty dvoch končatín, kardiopulmonálnej nedostatočnosti ťažkého stupňa alebo ťažkej poruchy sfinkterov.

22. Podľa § 34 ods. 1 zákona č. 447/2008 Z. z., fyzickej osobe s ťažkým zdravotným postihnutím, ktorá je podľa komplexného posudku vypracovaného podľa § 15 ods. 1 odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom, možno poskytnúť peňažný príspevok na kúpu osobného motorového vozidla.

23. Podkladom rozhodnutia o peňažnom príspevku je komplexný posudok (§ 55 ods. 6 zákona č. 447/2008 Z. z.) vypracovaný na účely kompenzácie podľa § 11 ods. 11 citovaného zákona, ktorý musí podľa § 13 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. obsahovať záver, či fyzická osoba s ťažkým zdravotným postihnutím je odkázaná na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom. Lekársky posudok vypracúva posudkový lekár, ktorý pri vykonávaní lekárskej posudkovej činnosti spolupracuje s lekárom so špecializáciou v príslušnom špecializačnom odbore a sociálnym pracovníkom príslušného orgánu.

24. V prejednávanej veci bol podkladom pre vydanie prvostupňového rozhodnutia komplexný posudok úradu č. 2015/37460-SI zo dňa 17.08.2015, v zmysle ktorého sa žalobca považuje za fyzickú osobu s ťažkým zdravotným postihnutím s mierou funkčnej poruchy 70 %. Posudkový lekár úradu dospel z predložených lekárskeho nálezov k záveru, že žalobca „nemá zníženú pohybovú a orientačnú schopnosť, je schopný sa premiestniť k vozidlu hromadnej dopravy a k prostriedku železničnej dopravy a späť, nastupovať do vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a do prostriedku železničnej dopravy, udržať sa v ňom počas jazdy a vystupovať z vozidla verejnej hromadnej dopravy osôb a z prostriedku železničnej dopravy alebo zvládnuť z dôvodu ťažkého zdravotného postihnutia inú situáciu vo vozidle verejnej hromadnej dopravy osôb a v prostriedku železničnej dopravy, nie je teda odkázaný na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom...“. Z uvedeného dôvodu mu nenavrhol kompenzáciu.

25. Žalovaný pred vydaním napadnutého rozhodnutia doplnil dokazovanie o komplexný posudok č. UPS/US1/SSVOPPKPC1/SOC/2015/9421 zo dňa 08.12.2015, v ktorom bola žalobcovi určená miera funkčnej poruchy 60 %. Posudkový lekár žalovaného vychádzal z predložených lekárskejších správ, pričom za účelom objektívneho posúdenia zdravotného stavu žalobcu si vyžiadal lekársku správu z vyšetrenia lekárom z odboru fyziatrie - liečebnej rehabilitácie s presným popisom stupňa poruchy funkcie pohybového aparátu, stupňa obrny dolných končatín, miery zníženia svalovej sily, stupňa atrofie dolných končatín, skoliózy a miery zníženia hybnosti v jednotlivých váhonosných zhyboch. V komplexom posudku posudkový lekár žalovaného skonštatoval, že u žalobcu ide o neurologické a sekundárne ortopedické postihnutie pohybového aparátu trvalého progresívneho charakteru v dôsledku detského mozgového ochrnutia s ochrnutím dolných končatín. Dominujúcim prejavom je stredne ťažké ochrnutie dolných končatín a sekundárna skolióza chrbtice a sekundárne degeneratívne postihnutie váhonosných zhybov. Zároveň dospel k záveru, že u žalobcu nemožno potvrdiť závažnejšie zhoršenie zdravotného stavu od posúdenia v roku 2012 a nie je odkázaný na prepravu na invalidnom vozíku.

26. V prvom rade považoval kasačný súd za potrebné poukázať na nesprávnosť právneho záveru krajského súdu, ktorý v napadnutom rozsudku konštatoval, že určením miery funkčnej poruchy 60 % posudkovým lekárom žalovaného v komplexnom posudku zo dňa 08.12.2015 došlo znížením miery funkčnej poruchy zo 70 % na 60 % k posúdeniu zdravotného stavu žalobcu v jeho neprospech. Posudkovému lekárovi žalovaného totiž nič nebráni určiť inú mieru funkčnej poruchy posudzovanej fyzickej osoby (vyššiu alebo nižšiu) v porovnaní s mierou určenou posudkovým lekárom úradu. Napriek tomu, že došlo k zníženiu funkčnej poruchy žalobcu zo 70 % na 60 %, stále sa považoval za osobu s ťažkým zdravotným postihnutím. Rozhodujúcim v danej veci bolo posúdenie odkázanosti žalobcu na individuálnu prepravu osobným motorovým vozidlom.

27. Napriek tomu, že zhodnotenie zdravotného stavu posudzovanej osoby je v kompetencii posudkového lekára, rozhodnutie v konaní vydáva správny orgán, ktorý aplikuje právnu normu na zistený skutkový stav so zreteľom na tvrdenia žiadateľa. Nepostačuje strohé zdôvodnenie, že v komplexnom posudku nebolo navrhnuté kompenzovať sociálne dôsledky ťažkého zdravotného postihnutia príspevkom na kúpu osobného motorového vozidla. V lekárskom posudku, resp. v komplexnom posudku je potrebné vyhodnotiť zdravotný stav žiadateľa vrátane ním tvrdených schopností; svoj záver musí odôvodniť presvedčivo z hľadiska kritérií vyžadovaných zákonom pre konkrétny peňažný príspevok na kompenzáciu ťažkého zdravotného postihnutia.

28. Kasačný súd sa stotožnil s právnym názorom krajského súdu, že v prejednávanej veci neboli odstránené rozpory medzi jednotlivými posudkami, nakoľko posudkový lekár žalovaného neodôvodnil, na základe akých skutočností pristúpil k zníženiu miery funkčnej poruchy žalobcu o 10 % a predovšetkým rozporupne konštatoval, že na jednej strane ide u žalobcu o neurologické a sekundárne ortopedické postihnutie pohybového aparátu (chrbtice a váhonosných zhybov) trvalého progresívneho charakteru, a na druhej strane konštatoval, že nemožno potvrdiť závažnejšie zhoršenie zdravotného stavu od posledného posúdenia v roku 2012.

29. Úlohou súdu a v správnom konaní úlohou správneho orgánu je okrem iného vyhodnotiť úplnosť a presvedčivosť lekárskejších posudkov. Lekársky posudok síce nemôže byť samostatným predmetom preskúmania v konaní podľa SSP, avšak súd ho preskúma ako jeden z podkladov preskúmaného rozhodnutia z hľadiska jeho objektívnosti, úplnosti a presvedčivosti jeho záverov. Z tohto hľadiska je povinný sa zaoberať obsahom lekárskejšieho posudku ako podkladu na vypracovanie komplexného posudku aj správny orgán prvého, resp. druhého stupňa. Úplnosťou a presvedčivosťou lekárskejšieho posudku sa musia správne orgány zaoberať v komplexnom posudku (§ 15 zákona č. 447/2008 Z. z.) vypracovanom na ich základe. Závery komplexného posudku, napr. o sociálnych dôsledkoch ťažkého zdravotného postihnutia vo všetkých oblastiach kompenzácie a návrh druhu peňažného príspevku na kompenzáciu, je potrebné riadne a presvedčivo odôvodniť.

30. V danej veci z komplexných posudkov nevyplývajú tie právne závery, ktoré správne orgány premietli

do svojich rozhodnutí. V konfrontácii s tvrdeniami žalobcu a námietkami, ktoré vzniesol proti rozhodnutiam správnych orgánov, neobstáli ako dostatočne komplexné, presvedčivé a založené na objektívne zistenom skutkovom stave veci pre zaujatie záveru o nevyhovení žiadosti o poskytnutie peňažného príspevku na kúpu osobného motorového vozidla.

31. Námietku žalobcu, že nebol predvolaný na posúdenie zdravotného stavu sťažovateľom v odvolacom konaní, vyhodnotil kasačný súd ako dôvodnú. V súvislosti s vykonaním posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby bez jej prítomnosti Najvyšší súd SR opakovane konštatoval (napr. v rozsudkoch sp. zn. 1Sžso/2/2012 zo dňa 10.07.2012 a sp. zn. 1Sžso/3/2014 zo dňa 30.06.2015), že posudkový lekár je v zmysle § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. oprávnený vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby bez jej prítomnosti, avšak pri splnení podmienky (*conditio sine qua non*), že môže vopred s vysokou pravdepodobnosťou vylúčiť pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predloženého lekárskeho nálezu alebo nie je potrebné overiť objektívnosť alebo úplnosť tohto diagnostického záveru. V iných prípadoch musí posudkový lekár vykonať posúdenie zdravotného stavu fyzickej osoby za jej osobnej prítomnosti; opačný postup je zásadnou vadou zaťažujúcou hodnovernosť výsledku posúdenia zdravotného stavu fyzickej osoby. Okrem toho, žalobca požiadal v odvolaní proti prvostupňovému rozhodnutiu o posúdenie jeho zdravotného stavu v jeho prítomnosti, a preto bolo povinnosťou sťažovateľa ho predvolať s poukazom na § 11 ods. 10 zákona č. 447/2008 Z. z.. V zmysle uvedeného ustanovenia, ktoré sťažovateľ nerešpektoval, je posudkový lekár povinný pozvať fyzickú osobu na posúdenie jej zdravotného stavu, ak o to táto fyzická osoba písomne požiada alebo požiada podaním žiadosti elektronickými prostriedkami podpísanej zaručeným elektronickým podpisom.

32. Výkonanie posúdenia zdravotného stavu v neprítomnosti žalobcu nemožno ospravedlniť ani záznamom z telefonického rozhovoru predloženým sťažovateľom ku kasačnej sťažnosti a nachádzajúcim sa aj v administratívnom spise, nakoľko ide len o poznámky zamestnankyne sťažovateľa, dokonca bez uvedenia dátumu písania úradného záznamu ako aj presného dňa telefonátu.

33. Kasačný súd vychádzajúc z uvedených skutočností mal za preukázané, že záver sťažovateľa o nedôvodnosti kompenzácie zdravotného postihnutia žalobcu nemá oporu vo vykonanom dokazovaní.

34. Za účelom riadneho posúdenia zdravotného stavu žalobcu ho mal sťažovateľ v zmysle § 11 ods. 9 zákona č. 447/2008 Z. z. predvolať a vykonať posúdenie v jeho prítomnosti, čím by vylúčil pochybnosti o správnosti diagnostického záveru vyplývajúceho z predložených lekárskeho nálezu, predovšetkým z lekárskeho nálezu neurológa MUDr. H. zo dňa 09.06.2015, ktorý v závere nálezu konštatoval, že žalobca „je ťažko mobilný, má parapézu, obrnu dolných končatín závažného stupňa, prejde iba krátke úseky s pomocou barle, vyžaduje individuálny dopravný prostriedok, stav je trvalý.“ Aj tento nález je potrebné vyhodnotiť čo do jeho vplyvu na odkázanosť na individuálnu prepravu v intenciách príslušných zákonných ustanovení a zvládnutie inej situácie v hromadnej doprave. Bez takého vyhodnotenia nemožno dospieť k záveru, že správna úvaha vychádza z úplne zisteného skutkového stavu a táto skutočnosť má za následok nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia žalovaného pre nedostatok dôvodov.

35. Z vyššie uvedených dôvodov považoval kasačný súd rozsudok krajského súdu za súladný so zákonom, a preto kasačnú sťažnosť podľa § 461 SSP ako nedôvodnú zamietol.

36. Záverom kasačný súd dodáva, že z rozsudku krajského súdu je aj napriek absencii uvedenia presného postupu v zmysle § 139 ods. 2 SSP zrejmé, ako má sťažovateľ po zrušení napadnutého rozhodnutia postupovať. Pre úplnosť kasačný súd uvádza, že úlohou sťažovateľa v ďalšom konaní bude predvolať žalobcu na posúdenie jeho zdravotného stavu, vyžiadať si všetky potrebné lekárske nálezy od neurológa a ortopéda a opätovne rozhodnúť na základe dostatočne zisteného skutkového stavu veci. Závery, ku ktorým takto dospeje, aj riadne a zrozumiteľne odôvodní a vysporiada sa s námietkami žalobcu.

37. O náhrade trov kasačného konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky tak, že sťažovateľovi, ktorý v tomto konaní nemal úspech, ich náhradu podľa § 167 ods. 1 a § 168 v spojení s §

467 ods. 1 SSP nepriznal a žalobcovi ich nepriznal, pretože mu žiadne trovy v kasačnom konaní nevznikli.

38. Tento rozsudok kasačného súdu bol prijatý pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku n i e j e prípustný opravný prostriedok.